

De Mèllekboer

Door Bruukske

Onze vaoder waar vruuger mèllekboer, dè wil zegge, dèttie mi perd en kâr zun romme en lotter müllekepap in 't durrep ging verkoope.

Smèères haolde ie onze Bles van stal en nò dèttie 'm gesneeje mangels en haver ha gevoejerd reej ie naor 't Romfebriek 'm daor z'n perd vur de kar te spanne. Dan vulde ie de kittels mi müllekepap en romme en dan ging ie op route.

In de winter viel dè oit nog nie mee, want as ut veul gesnùwt ha, dan moessie bè onze Blessie schroeve onder z'n hoeve drèije zò dèttie meer grip op de besnùwde weg ha. Mar dè ha ók 'n naodeel want dieje snùw die lôjde onder z'n hoeve òn en dan zaagde 't perd steeds gròtter wòrre totdè ie wer dur de òngekoekte snùw hinne zakte en dan kòssie wèr efkes fesoenlek loope.

Mar de winter ha vur onze vaoder ók vùrdeele want hoe meer dè ut vroom, hoe meer dè de romme on zunne literse maot ònkoekte zo dètter steeds minder romme in z'n kan in kós, wanne? Mar sportief en eerlèk as onze vaoder waor liet ie 'm de tien klante zunne maot-beker mi heejt wotter umspuule zò dèttie dòrnao wer 'ne hille liter romme verkocht

Hij hattie d`r heel vriendelèke klante bè mar òk heel vervelende zoas een of ânder kak-vrouwke (ut zal wel gin echte Ujese zèn) die onze vaoder op 'n gegeeve moment ònsprak:

"Mijnheer de melkman", Ja mevrouw", zin onze vaoder.

"Mijnheer de melkman, het gaat over uw paard",

"Wa ist d`r mi onze Blessie, vrouwke"?

"Nou, uw paard kakt elke dag op mijn stoep"!

"Tja mevrouw, ik moet ôk elke dag rond de zelfde tijd poepe, en dè perd ôk, en onze Bles dú `t toevallig krek op auwe stoep".

"Ja maar mijnheer de melkman, kunt U daar niets aan doen, door er bijvoorbeeld een zakje er onder te binden".

"Och vrouwke", zin onze vaoder, "toen ik geborre ben, hebbe ze bè men ôk 'n zèkske d`r onder gebonde mar....ik scheijt d`r èllike dag d`r krek neffe wanne".

En daor moes ut vrouwke ut mar mi doen.